

Svět Huronů-Wendatů

Indiáni kmene Wendat

- Současná populace: 8,000
- Maximální: asi 40,000 (1635)
- Wendat – označení 5 konfederovaných národů oblasti Wendaké – tzv. ontarijské Huronie
- 1649 vyplenění původní Huronie Irokézy, 1697 se usadí poblíž města Quebec, v Loretteville (Jeune-Lorette) (dnes asi 3000 obyvatel, frankofonní, katolizovaní)

Snímek 2

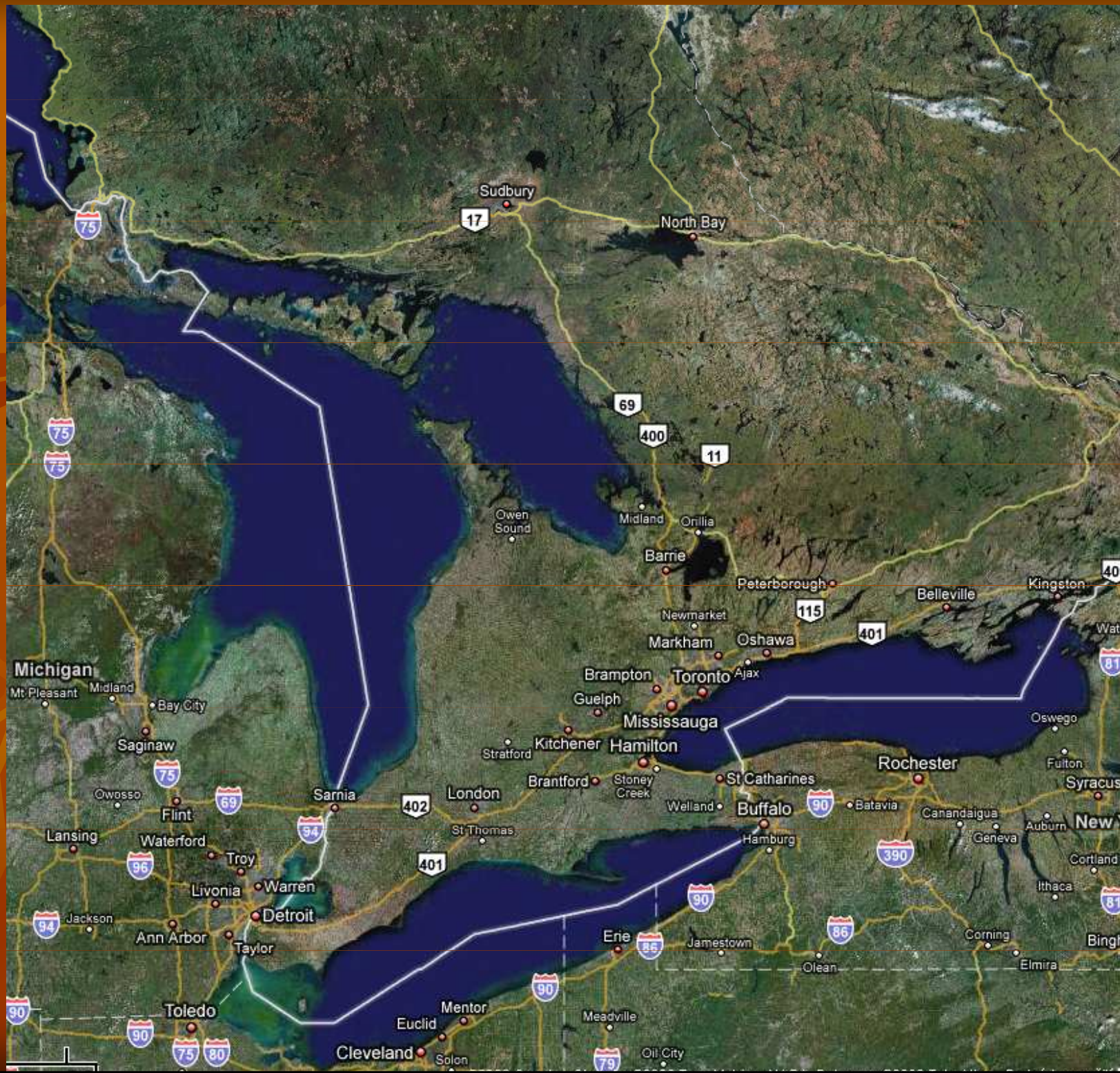
PV1

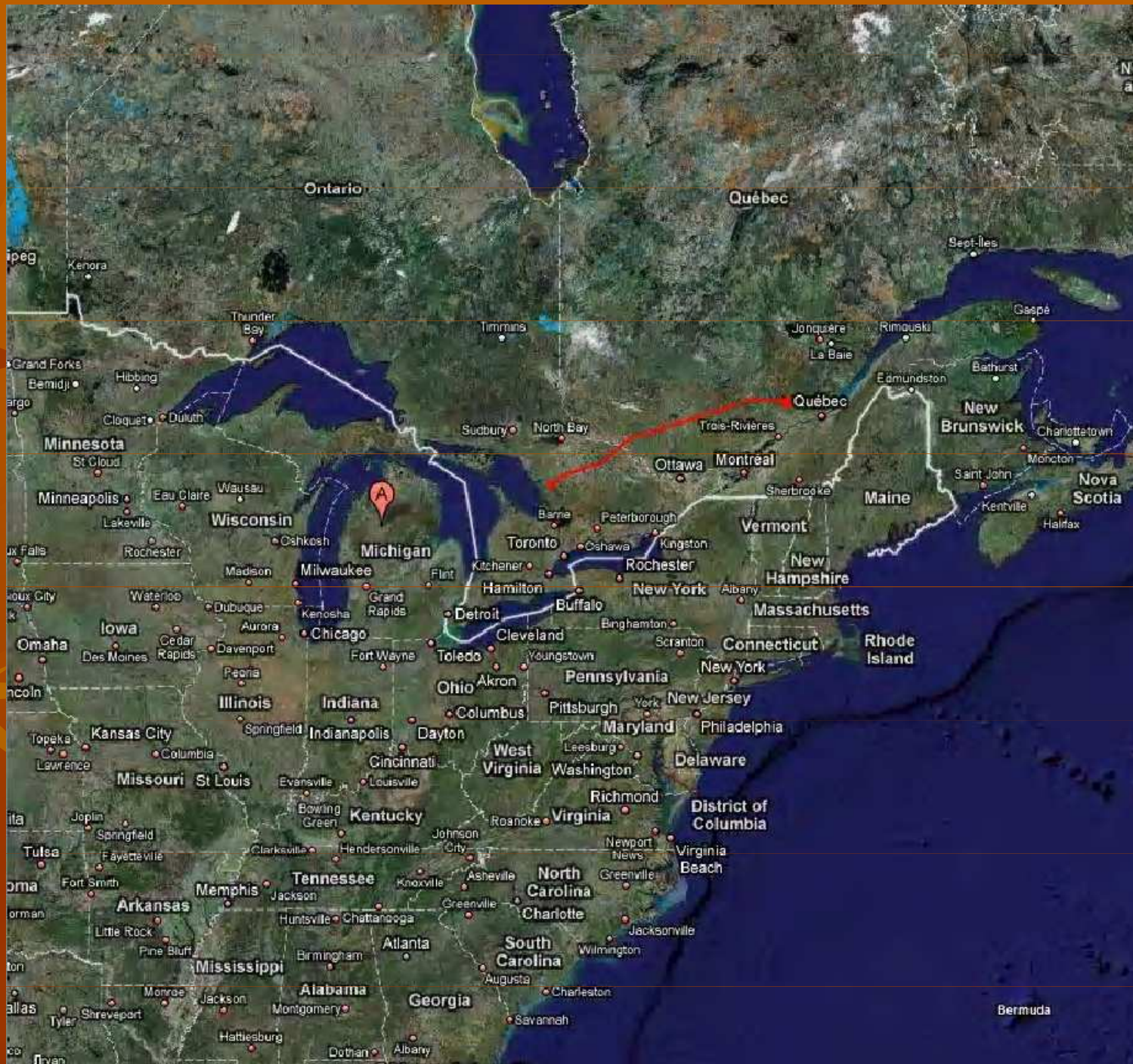
Petr Vurm, 11/17/2008

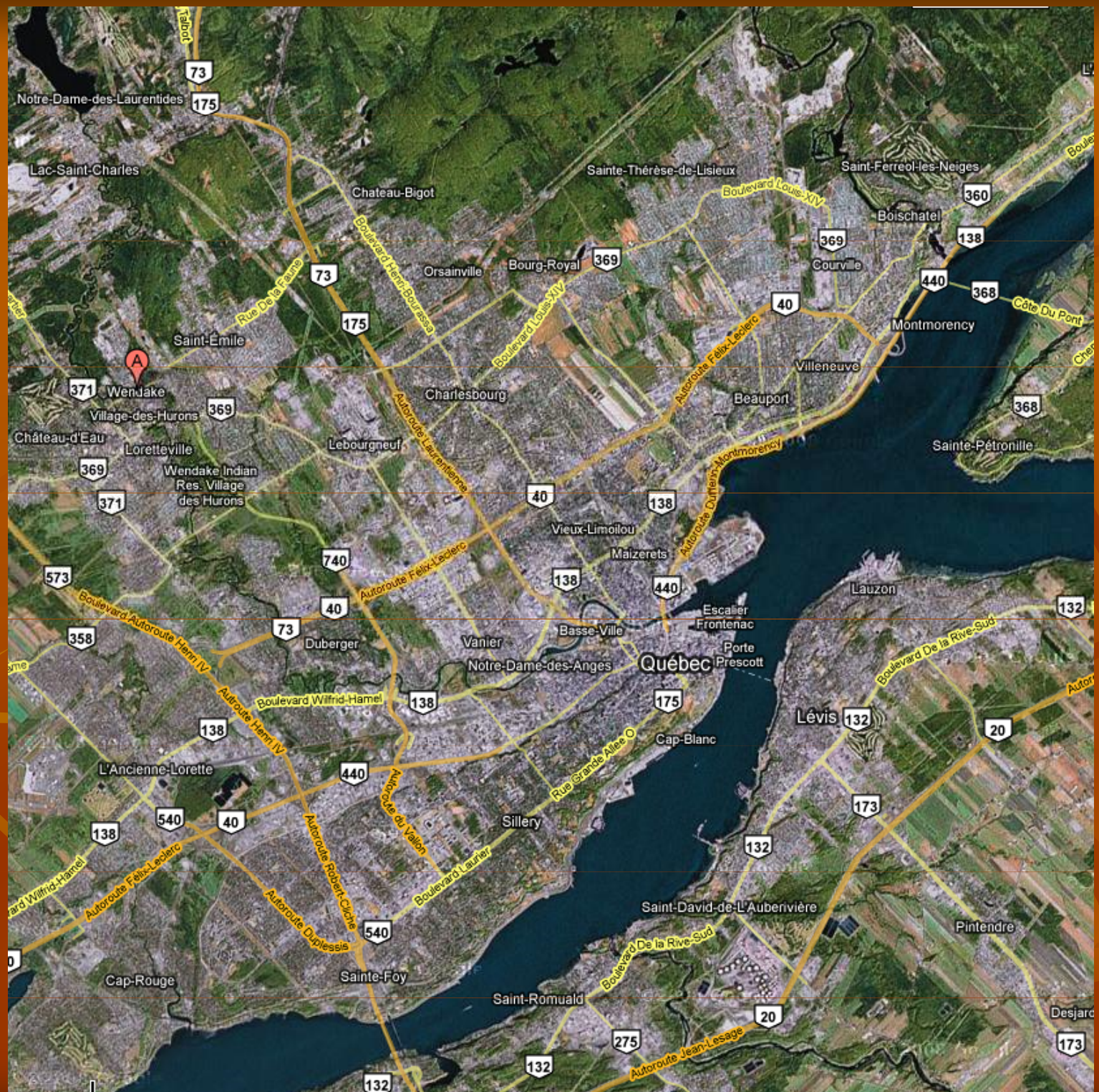
PV2

kom.

Petr Vurm, 11/17/2008

- Jméno Huron pochází od francouzských kolonizátorů, fr. „hure“ = hlava divočáka, poprvé je použil historik, reformát Gabriel Sagard v r. 1623 (*Velká cesta do země Huronů, Dějiny Kanady a cest, jež zde řád menších bratří reformátů vykonal k obrácení nevěřících, Slovník huronského jazyka k potřebě těch, kdo mu nerozumějí a potřebují s divochy oné země jednat*).
- 5 kmenů (v okamžiku kontaktu s Evropany) - *Attignawantan, Attignaenongnehac, les Arendaronon, Tahontaenrat, Ataronchronons*

Wendat

- = obyvatelé ostrova (původní oblast Huronie Wendaké byla oddělena ze tří stran jezerem a ze čtvrté močály)
- kosmologická interpretace: svět jako ostrov, který nese na krunýři želva; Wendati jsou sami národ, který je prapředkem obydlení světa
- Jazyk wendat jako *lingua franca* indiánských národů

- G. Sagard: auoindiou – pán/náčelník (obchodní) cesty, arouanne = starší, stařešina
- **Uoind-** = wend.: hlas, jazyk, slovo, stáří, vznešenost, jednotnost, autorita,
- **-io** = pěkný, velkolepý (Ohio = krásná řeka, Ontario = krásné jezero)

Národy Dlouhých domů

- *Haudenosaunee* (Irokézové)
- 24 m x 5,5 m x 5,5 m (D x Š x V), běžná délka 60 – 80 m
- Vchody z obou stran
- Kůže (u vchodů, na spaní), kůra, větve, ohýbané trámy (obloukovitý vchod), ochranné kůly okolo
- Udržování ohně, větrací otvory
- 8 – 10 rodin v jednom domě (klan), až 80 lidí
- Symbolický a mytologický význam: Senekové – strážci západního „vchodu“, Mohawkové – východního, kmen Onondaga – strážci ohně

Kontakty s Francouzi

- Reformáti (rekollekti) (francouzská odnož františkánů, kteří přišli do Francie v r. 1570)
- Jezuité: druhá vlna misionářských kněží, postupně nahradili reformáty, zároveň nám zanechali velké množství poznatků o Huronech prostřednictvím tzv. misijních zpráv.
- Slovo Wendat je v těchto misijních zprávách zmíněno pouze jedenkrát.
- Vzájemné ovlivňování jazyků: Québec, Canada, Tadoussac, Saguenay, fauna a flóra: caribou, achigan (druh okouna), atoca (brusinka klikva), babiche (řemínek ze syrové kůže), labial (pivo), moswa (kapesník)

Mytologie

- Země = ostrov, na který sestoupila z nebeské říše **Aataentsic**, prababička všech Wendatů.
- Role „zvířecí rady“ – velká a malá želva, ropucha
- Dům obydlený starou ženou **Shutai** (babička)

Tsestah a Tawiskaron

- Tsestah = Muž ohně
- Tawiskaron = Muž křemene (pazourku)
- Tradičně ztělesňují konflikt Dobra a Zla, ale s jiným mytologickým a axiologickým kontextem
- Nevyhnutelný souboj Tsestaha a Tawiskarona
- Tawiskaron umírá, ale jeho duch se přestěhuje na Severozápad, kde vytvoří drsnou zemi, prairie a nepřekonatelné hory

Animismus a koncept Kruhu

- Animismus a kruhové náboženství: duše obývá všechny bytosti a věci, materiální i nemateriální
- V Novém světě až do příchodu Evropanů neexistuje například koncept vykořisťování nebo shromažďování moci jednotlivci na úkor většiny, i vlastnictví věcí je velmi „nestálé“
- Pro společenství Kruhu je život universální skutečností, nedělitelnou na třídy, pravidla nebo příkazy, každý projev života je zároveň projevem celku
- Nic neexistuje samo o sobě, Dobro je součástí Zla a naopak, tj. žádné z nich neexistuje absolutně
- Tajemství života – člověkem neproniknutelné, ale zároveň může vytušit jeho dokonalost.

Role zvířat a legendy

- Animismus - úcta ke zvířatům – člověk je nedílnou součástí říše zvířat
- Až na jazyk se naše chování často podobá chování zvířat
- Zároveň dokáží mít Wendaté mít úctu k diversitě ve zvířecí říši
- Zvířata patří mezi bohy-stvořitele (rada zvířecích bohů) – „demokratické“ principy

8 klanů

- Želva
- Vlk
- Medvěd
- Bobr
- Jelen/srnec
- Orel
- Dikobraz
- Had

Střet dvou civilizací

- Evropané vidí ve Wendatech barbary a nevěřící, jejich „svatou povinností“ je obrátit je na víru
 - „Křesťanství je v této zemi (Nové Francii) jen málo rozšířené, navzdory naší práci, snahám a péči reformátů, natolik vzdáleno deseti miliónům duší, které naši duchovní postupně pokřtili ve východní a západní Indii“ (Sagard)
- Indiáni = nevěřící (pohané) celého tehdejšího světa – mají údajně velmi nesprávnou představu Boha a zároveň povinností vůči němu

Gabriel Sagard

- „uznávají nejvyšší Bytost, která existovala před tímto Světem a která stvořila vše v něm obsažené. Avšak když se jich zeptám, jakou víru zasvěcují tomuto „stvořiteli a dobrodinci“, odpovídají Wendaté, že nic nepotřebuje a že navíc „je příliš daleko, aby s ním mohli mluvit a o něco jej v modlitbách žádat“

Jean de Brébeuf, 1636

- „Je tak zřejmé, že existuje božská síla, která stvořila Nebe a Zemi, že naši Huroni ji nemohou zcela neznat. A ačkoliv mají oči naděje značně zatemněny stínem dlouhé nevědomosti, svými neřestmi a hříchy, kousek této síly vidí. Ale hluboce se mýlí, protože v tomto poznání Boha jej ani neuctívají, ani jej nemilují, ani mu nevzdávají chválu, jak je třeba: nemají totiž ani chrámy, ani kněze, ani žádné obřady.“

Misijní zprávy

- Mají takovou víru ve sny, že to veškerou víru přesahuje, pokud by křesťané dokonali všechna boží vnuknutí s takovou důkladností, s jakou naši Divoši vykonávají své sny, stali by se zřejmě brzy velkými Svatými, neboť sen je jim pánem největším; pokud promluví náčelník a zároveň promluví sen, bude se moci náčelník ukřičet, ale oni poslechnou snu
- Nepřítel, který vůbec nebojuje, je nebezpečný, protože neztrácí své síly; čím je bitva krvavější, tím vznešenější je vítězství a tím slavnější je triumf

Legendy, mýty a literatura Huronů-Wendatů

- Orální tradice
- Střet indiánské kultury a „Gutenbergovy galaxie“
- „Od té doby, co jste popsali naši zemi, naše řeky, naši půdu a naše lesy, tu všichni umíráme, a to se nám před vaším příchodem nestávalo“
- „Psal si naše jména na papírek a možná nás tím očaroval“
- „písmena, která chrání před smrtí, alespoň před blízkou smrtí“
- Písmo bylo misionáři považováno jako velmi účinný nástroj obracení na víru

- Střet orální a psané literatury:
 - Mladý indiánský literát může být terčem posměchu (literaturu podstupuje, ale netvoří)
 - Zapsat legendu znamená ji zničit: neměnný a nehybný charakter legendy
 - Lineární charakter psaní – neodpovídá kruhovému vnímání světa Indiánů (například pohled minulost/budoucnost)
 - Problém formy záznamu (indiánský systém – piktogramy, kresby, wampum)

Současná literatura v Quebecu

- Pocit kontinuity mezi orální tradicí a psanou literaturou
- Psaní: funkce estetická, sociologická, politická (An Antane-Kapesh – *Jsem prokletá Divoška*)
- Aspekt sounáležitosti
- Zároveň společenská nutnost: „Piš, Piene“ (M. Noël, *Pien*)
- Povídky, poezie, divadlo, román, esej, písně

Problémy současné indiánské literatury v Quebecu

- Problém jazyka a překladů: psát anglicky, francouzsky, nebo v indiánském jazyce?
 - Vznikají dvoj- nebo trojjazyčné texty
 - Zároveň nepřeložitelnost pojmů, koncepční rozdíly
 - „Přísaháte, že budete mluvit pravdu, nic než pravdu“
 - John Mianscum: „Nemohu říct pravdu, mohu říct pouze to, co vím“.
- Proč psát a investovat energii?
- Dvojí perifernost indiánské quebecké literatury
- Sociologie literatury a literární instituce (kritika, publikace, lektorát)

- Eleonore Sioui (*1925, první básnířka, která v Quebecu vydala básnickou sbírku, *Andatha*)
- Georges Sioui (*1948, kritik, redaktor, překlady, historie a sociologie, *Neznámá civilizace, Za vlastní historii Indiánů*)
- Jean Sioui (*1948, próza, *Indiánský krok*)
- Sylvie-Anne Sioui-Trudel (*1956, divadlo, *Ha, Ha, Momi*)
- Christine Sioui-Wawanoloath (*1952, povídky, divadlo, *Žena a duch, Žena, muž a duchové*)
- Dorothee Banville-Cormier (*1942, básnířka, *Mokasínová stezka*)

Texty

- Christine Sioui Wawanoloath – *Legenda o ptácích, kteří už neuměli létat*
 - „Zpočátku je zelení ptáci nechávali na pokoji. Dokonce nabízeli žlutým ptákům, že jim pomohou. Chtěli je také naučit létat, protože, pokud jim bylo známo, všichni ptáci si byli rovni a měli bydlet pospolu. Ale žlutí ptáci nechtěli létat. Chtěli pouze přinést na žlutý kontinent co nejvíce listů.“
- Georges Sioui – *Rasismus je v Americe něco nového (Píšu proti rasismu: síla umění)*
 - „Co je však potřeba poznamenat, že „rasismus“ zde před příchodem Evropanů neexistoval. Mohli jsme se při jejich příchodu obávat, že se naše vztahy zhorší kvůli důvodům, pro které si nerozumíme například s Lidmi z Dlouhého Domu, nyní přezdívanými Irokézové. Myslím tím kvůli touze po věcech, které vlastní jiný národ, nebo kvůli utrpené urážce, kterou nelze smýt jinak než válkou, nebo kvůli jiné zradě. Ale nikdy by nás nebylo napadlo, že námi budou pohrdat a okrádat nás, protože nevěříme ve stejnou věc. [...] kdepak, tyto věci jsme neznali, než přišli Lidé bledší nežli jsme my.“

Texty

- *Jean Sioui – Indiánský krok*
 - *Krok Indiána je lehký,
jeho stopy nelze vymazat*
 - *V této době
nám dali
umělá práva v rezervaci
V naší době
jsme vlastnili
přirozená práva bez nutnosti
si je rezervovat*
 - *Jednoho dne mi řekl mudrc: Dříve, když jsem promluvil,
příroda sama zmlkla a naslouchala
Naslouchám tomu muži, který chce promluvit,
ale houkačka mi naznačí, že mám jet dál*